

sådan regel om underretning af den registrerede. Et mindretal finder, at bestemmelsen er overflødig og unødvendig belastende for kreditoplysningsbureauerne.

Justitsministeriet har i overensstemmelse med registerudvalgets flertal fundet det rimeligt, at de registrerede underrettes om, at de er optaget i et kreditoplysningsbureaus register. I den forbindelse har det været overvejet, om der burde foreslås andre løsninger med hensyn til underretning af den registrerede. Det er således overvejet at pålægge bureauerne pligt til at underrette den registrerede, hver gang der registreres nye oplysninger om den pågældende, eller at den registrerede skulle have underretning hver gang eller første gang, der videregives oplysninger, og herunder om hvilke oplysninger der er videregivet. De to førstnævnte løsninger ville imidlertid blive væsentligt mere byrdefulde for bureauerne, og det må forekomme tvivlsomt, i hvilket omfang den tredje løsning vil være mere betryggende i forhold til den registrerede. Justitsministeriet har derfor ment at burde blive stående ved den af registerudvalgets flertal foreslåede løsning.

Til § 9.

Bestemmelsen svarer i det væsentlige til § 7, stk. 2-5, i betænkningssudkastet.

Bestemmelsen har til formål at sikre, at den registrerede kan kontrollere de oplysninger, der er registreret og videregivet om ham, således at han om nødvendigt kan få oplysningerne slettet eller rettet efter reglerne i § 13.

Bureauet skal ikke efter bestemmelsen i § 8 på noget tidspunkt af egen drift give meddelelse om indholdet af oplysningerne. Men efter *stk. 1* skal kreditoplysningsbureauet altid på den registreredes begæring inden 4 uger meddele ham de oplysninger, der på tidspunktet for begæringens fremsættelse findes på kartotekskort, hulkort, magnetbånd eller på anden måde i bearbejdet form. Såfremt bureauets register består af aktmapper med sammendrag af oplysninger med særskilte bilag, skal indholdet af disse sammendrag således meddeles den pågældende. Derimod skal mappens bilag ikke gengives, men den registrerede skal i henhold til *stk. 2* have underretning om materialets art, ligesom det skal tilkendegives ham, at han kan få lejlighed til at gennemse det ved henvendelse til bureauet. Dette baggrundsmateriale kan f. eks. være avisudklip vedrørende den pågældende, notater med oplysninger om vedkommende fra bureauets forretningsforbindelser, regnskabsmateriale eller andre oplysninger meddelt af den registrerede selv.

Efter *stk. 1* skal den registrerede foruden registerets oplysninger også have meddelelse om eventuelt foreliggende bedømmelser, og indholdet af besvarede forespørgsler skal ligeledes meddeles ham. Herved kan den registrerede sikre sig, at der ikke er videregivet urigtige oplysninger om ham. Derimod har han ikke krav på at få oplysning om, hvem oplysningerne er videregivet til. I det omfang, hvori de oplysninger, der er videregivet af bureauet, er rigtige, har den registrerede næppe særlig interesse i at få oplyst forespørgerens identitet, hvorimod forespørgeren ofte har en forretningsmæssig interesse i anonymitet. Hvor de oplysninger, som er videregivet af bureauet, er urigtige, har den registrerede en så væsentlig interesse i at få oplyst, hvem der har modtaget oplysningerne, at hensynet til modtagerens ønske om anonymitet findes at burde vige, jfr. således forslaget § 12, 2. pkt. Dette beror på, at den registrerede i denne situation vil kunne lide et økonomisk tab, såfremt han ikke får adgang til at optage kontakt med forespørgeren. Det er endvidere af betydning i de tilfælde, hvor den registrerede skal vurdere sit tab til brug for et eventuelt erstatningsøgsmål.

De registeroplysninger, der i henhold til *stk. 1* skal meddeles, er dem, der findes på *begæringstidspunktet* og ikke på *svartidspunktet*. Dette skyldes, at henvendelsen fra en registreret kan være begrundet i en mistanke om, at en urigtig oplysning er registreret, og selve henvendelsen ville da ofte føre til en registerberigtigelse, uden at det blev opklaret, om en urigtig oplysning har været registreret, hvilket kan have betydning for et eventuelt senere erstatningssøgsmål. Navnlig gennem edb-teknikken er det blevet muligt meget hurtigt at ændre registerindholdet, uden at det »efterlader spor«.

Efter *stk. 3* er kreditoplysningsbureauet uanset reglerne i *stk. 1* og *2* ikke pligtig at oplyse den registrerede om, hvorfra oplysningerne om ham er modtaget. Dette gælder således også i tilfælde, hvor den registrerede får lejlighed til at gennemse dokumenter i bureauets aktmappe.

Hovedsynspunktet bag bestemmelsen er, at der skabes bedre muligheder for at få fyldestgørende oplysninger, såfremt man beskytter bureauernes kilder og dermed lader bureauerne alene bære ansvaret for, at deres oplysninger og vurderinger er rigtige. Det må formentlig antages, at et krav om, at bureauerne skal oplyse den registrerede om, af hvem oplysningerne er meddelt, vil gøre det meget vanskeligt for bureauerne at komme i besiddelse af andet end offentligt tilgængelige oplysninger